

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců
Lubomíra Majerčíka a Mariana Kokeše v právní věci

žalobce: J. D.
zastoupený Mgr. Lucií Dufkovou, advokátkou
sídlem Wittgensteinova 1217/2b, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: Krajský úřad Olomouckého kraje
sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2024, č. j. KUOK 29072/2024, sp. zn.
KÚOK/128203/2023/ODSH-SD/7955,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení pozbyl řidičské oprávnění. Spor se vede o jeho námitkách proti záznamu o počtu bodů v registru řidičů. Žalobce zejména zpochybňuje správnost záznamu tří bodů za přestupek spočívající v řízení vozidla, aniž by

byl připoután bezpečnostním pásem. Dovolává se lékařského potvrzení, jež mu takovou jízdu ze zdravotních důvodů umožňuje a jež správní orgány nezohlednily.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Městský úřad Konice, odbor dopravy (dále „správní orgán prvního stupně“), oznámil dne 20. 6. 2023 žalobci, že ke dni 11. 6. 2023 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení. Z toho důvodu ho vyzval, aby odevzdal řidičský průkaz podle § 123c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).
3. Rozhodnutím ze dne 12. 10. 2023, č. j. KON 16187/2023, sp. zn. DOP 2054/2023 NAV, správní orgán prvního stupně zamítl námitky proti záznamu 3 bodů ke dni 11. 6. 2021, 2 bodů ke dni 18. 6. 2021, 3 bodů ke dni 12. 4. 2022, 2 bodů ke dni 13. 11. 2022, 2 bodů ke dni 11. 6. 2023 a provedené záznamy potvrdil. Dne 13. 3. 2024 žalobce svůj řidičský průkaz odevzdal.
4. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Předslal, že byt příslušná ustanovení zákona o silničním provozu prošla novelizací, dané přestupky byly spáchány i zaznamenány do 31. 12. 2023, proto tato novela nemá na projednávanou věc vliv. Příkazové bloky obsahují údaje o formě zavinění, o uložené pokutě, podpis oprávněné úřední osoby včetně jejího služebního čísla, datum a místo vypsání příkazového bloku a podpis přestupce s datem jeho připojení. Žalovaný proto dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně shromáždil podklady ke všem záznamům bodů, kterými žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, řádně je vyhodnotil a splnil všechny povinnosti, které mu zákon o silničním provozu ukládá
5. Žalobce se tedy v daném období měl dle správních orgánů dopustit přestupků souvisejících s porušením pravidel provozu na pozemních komunikacích. Byl za ně pravomocně postižen a tyto přestupky podléhají bodovému hodnocení. Vzhledem k tomu, že každý z těchto přestupků byl spáchán v jiný den a samostatným skutkem, zaznamenával správní orgán za tyto přestupky ve smyslu § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu do evidenční karty řidiče-žalobce příslušné počty bodů, a to až do dosažení celkového počtu 12 bodů.

III. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

6. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i správního orgánu prvního stupně zrušil.
7. Žalobce namítá, že žalovaný přijal nesprávné skutkové i právní závěru, čímž zkrátil žalobce na jeho zákonem zaručených právech. Současně se žalovaný ve svém rozhodnutí odchýlil od ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu.
8. Především žalobce polemizuje se správností záznamu 3 bodů za přestupek ze dne 12. 4. 2022. Tento záznam měl být spojen s přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, žalobce měl tedy být postihován za to, že při řízení vozidla nebyl připoután bezpečnostním pásem. Správní orgány však nereagovaly na podaný návrh na obnovu řízení a na lékařské potvrzení vystavené dne 3. 3. 2022, potvrzující, že ve smyslu § 6 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu nemohl být ze zdravotních důvodů za jízdy připoután

bezpečnostním pásem. Toto potvrzení bylo vystaveno na dobu určitou do 3.6.2022 a liberovalo jej proto i v den, kdy měl spáchat uvedený přestupek.

9. Rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně je proto v rozporu se zjišťováním skutkového stavu v souladu se zásadou materiální pravdy dle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále s. ř.). Správní orgány si také v rozporu s § 50 odst. 3 s. ř. nezjišťovaly prakticky žádné rozhodné okolnosti týkající se tohoto přestupku. Nemohly se spokojit pouze s Oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení, na které nedopadá zásada presumpce správnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
10. Z pokutového bloku se podává jen prosté konstatování: „řidič za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem (potvrzení od doktora nepředložil)“. Na povinnosti řidiče je však nezbytné hledět skrze normu chování řidiče uvedenou v § 6 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, která představuje výjimku z povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Z rozhodnutí o přestupku nelze jednoznačně zjistit, že žalobce jednal nedovoleně, nebo v rozporu se zákonem. Protože účastník prokázal liberační důvod a policisté jednoznačně liberační důvody z povinnosti být připoután nevykloučili, je záznam za přestupek ze dne 12. 4. 2022 neoprávněný a v rozporu se zákonem. Obdobný problém řešil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013-38. Ustanovení § 6 zákona o silničním provozu interpretuje v tomto smyslu i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě považuje žalobní námitky za nedůvodné. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu zdůraznil odlišnosti mezi přestupkovým řízením a řízením o námitkách proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče. Záznam bodů ze dne 12. 4. 2022 je dle pravomocného příkazu na místě, k jehož zrušení v přezkumu nedošlo.
12. Má jej tedy za dostačující podklad pro záznam bodů za uvedený přestupek. Pokud měl žalobce platné lékařské potvrzení o nemožnosti být připoután bezpečnostním pásem, neměl souhlasit s vyřízení věci příkazem na místě. Měl toto dokladovat ve správním řízení, což neučinil. S přestupkem souhlasil, příkazový blok podepsal, ten se stal pravomocným. Žalobce ani nedoložil, že by skutečně podal žádost o obnovu řízení Policii České republiky, která by se tím zabývala.
13. Žalobce v podané replice k vyjádření žalovaného setrval na své žalobní argumentaci. Dodal, že stanovisko žalovaného vychází z přepjatého formalismu, míjejícího se s tím, že i v případě záznamu bodů jde o správní trestání *sui generis* spojené s citelnou sankcí způsobitou významným způsobem zasáhnout do života účastníka. Ten má nárok na standardy dané mj. právem na spravedlivý proces a právem na obhajobu, včetně atributů, jako je zásada materiální pravdy a princip *in dubio pro reo*. Tomu se však formalizovaný a mechanický postoj žalovaného zcela vymyká. Z lékařského potvrzení vystaveného dne 3. 3. 2022 je zcela zřejmé, že žalobce nemohl být ze zdravotních důvodů za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Toto potvrzení prokazatelně doložil. Jestli není součástí spisové dokumentace, nemůže se jednat o chybu jemu přičitatelnou. Toto potvrzení tedy opětovně předkládá, přičemž jej prokazatelně doručil dne 9. 10. 2023 do datové schránky správního orgánu prvního stupně prostřednictvím své právní zástupkyně.

V. Hodnocení věci soudem

14. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně řízení předcházejících jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V. 1 Právní rámec

15. Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v rozhodném znění, stanoví

§ 6

(1) Řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen

a) být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu²⁾, ...

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. a) neplatí pro

b) řidiče, který nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů,

V. 2 Právní posouzení

16. Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Protože dosáhl celkového počtu 12 bodů, v důsledku toho byl ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
17. Krajský soud v této souvislosti na úvod podotýká (obdobně jako tak učinil žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí a svém vyjádření k žalobě), že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.
18. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je „správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkouvává

správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ Rovněž v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, Nejvyšší správní soud potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.

19. Stejně tak lze poukázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, podle něhož v „§ 84 odst. 1 zákona o přestupcích jsou zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení, které spočívají ve spolehlivém zjištění přestupku, v nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou a v ochotě obviněného z přestupku pokutu zaplatit. Znění tohoto ustanovení by proto mohlo oproti dosavadní judikatuře vést k úvaze o principiální možnosti obnovy blokového řízení i v případě tvrzeného nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Takový názor by však neodpovídal povaze blokového řízení. Orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení po odhalení skutku a ztotožnění osoby, která se jej dopustila, si nejprve učiní úsudek o tom, zda se jedná o přestupek, zda je tento přestupek spolehlivě zjištěn, zda jej nestačí vyřídit domluvou a zda jsou splněny i další zákonné podmínky pro jeho projednání v blokovém řízení. Následně zjišťují, zda je obviněný z přestupku ochoten pokutu v blokovém řízení zaplatit. V případě udělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení vystaví pokutový blok, jehož převzetí potvrdí pachatel přestupku svým podpisem. Na pokutovém bloku se přitom podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích vyznačí pouze údaje o tom, jaké pověřené osoby, komu, kdy a za jaký přestupek uložily pokutu v určité výši. [...] Možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení se však obviněný z přestupku vzdává udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení. Tímto souhlasem obviněný z přestupku akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku, o jeho právní kvalifikaci a o nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry orgánu oprávněného ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení charakteru nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Ochota obviněného zaplatit pokutu v blokovém řízení tedy nepředstavuje pouhou jednu z kumulativních podmínek tohoto řízení, nýbrž přímo jeho podmínku sine qua non, při jejímž splnění se navíc bez dalšího vychází z toho, že je přestupek spolehlivě zjištěn a nestačí jej vyřídit domluvou a že jsou tak splněny všechny podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení stanovené v § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. [...] [S] ohledem na zásadu vigilantiibus iura (necht' si každý střeží svá práva) je nutné vycházet z toho, že obviněný z přestupku se souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal důkladnějšího zjišťování skutkového stavu věci [...]“
20. Krajský soud má za to, že správní orgány v nyní projednávané věci tomuto požadavku bezesbytku dostály. Ze spisové dokumentace v této souvislosti vyplynulo, že správní orgán prvního stupně si od příslušných orgánů vyžádal ověřené kopie veškerých pokutových bloků o spáchaných přestupcích. Z obsahu vydaných správních rozhodnutí je rovněž patrné, že správní orgán prvního stupně porovnal záznamy v evidenční kartě řidiče s jednotlivými příkazovými bloky a oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení a dospěl k závěru, že nebylo zjištěno pochybení. Správní orgány se tedy zabývaly hodnocením způsobilosti podkladových rozhodnutí (příkazových, resp. pokutových bloků) k záznamu bodů, a tedy postupovaly v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu.

21. Stěžejní žalobní námitkou žalobce je správnost záznamu tří bodů za přestupek ze dne 12. 4. 2022. Není sporu o tom, že žalobce nebyl připoután bezpečnostním pásem při řízení vozidla. Sám připouští, že nebyl. K tomu však vysvětluje, že v době spáchání přestupku nemusel být za jízdy připoután bezpečnostním pásem ve smyslu § 6 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, proto je liberován. Opírá se přitom o lékařské potvrzení ze dne 3. 3. 2022, vystavené na tři měsíce, tudíž pokrývající i den 12. 4. 2022. Lékařské potvrzení doložil správnímu orgánu prvního stupně v řízení o námitkách dne 9. 10. 2023. Současně žalobce uvedl, že s existencí daného potvrzení se seznámil teprve dne 28. 8. 2023.
22. Žalovaný trvá na tom, že považuje příslušný pravomocný příkaz na místě o přestupku za dostačující podklad pro záznam bodů o přestupku. Má jej tedy za dostačující podklad pro záznam bodů za uvedený přestupek. V řízení o námitkách správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci. Pokud žalobce disponoval platným lékařským osvědčením, neměl souhlasit s vyřízením věci příkazem na místě a v rámci správního řízení měl toto potvrzení doložit, což neučinil.
23. Na podporu svého výkladu žalobce odkazuje na judikáty Nejvyššího správního soudu, zejména rozsudek ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, a na něj navazující rozsudek ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013-38. Krajský soud však dospěl k závěru, že tato rozhodnutí nejsou zcela přílehlavá na skutkový stav projednávané věci. Nejvyšší správní soud shledal pochybení správních orgánů, neboť bez ohledu na námitky přestupce provedly záznam bodů, aniž by si vyžádaly pokutové bloky a odstranily pochybnost, který přestupek byl s přestupcem vlastně projednán a zda existovalo pravomocné rozhodnutí o spáchání přestupku jako právní podklad pro uložení záznamu bodů. Protože neodstranily rozpory ve spisovém materiálu a nedoplňily ho, zatížily řízení o námitkách vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Pokud však takovéto rozpory a pochybnosti nyní nejsou dány, je nutno se držet zásady nezměnitelnosti a nezpochybnitelnosti příkazového (pokutového) bloku jako pravomocného správního rozhodnutí *sui generis*. K tomuto závěru se v minulosti přiklonil Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16 s odkazem na usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 3. 2013 č. j. 1 As 21/2010-65.
24. Krajský soud tímto nijak nerozporuje, že žalobce disponoval lékařským potvrzením o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy ze zdravotních důvodů ze dne 3. 3. 2022. Byť jeho předložení teprve ve vyjádření v rámci řízení o námitkách dne 9. 10. 2023 může budít pochybnosti, které nerozptyluje ani tvrzení žalobce, že se s jeho existencí seznámil nejdříve dne 29. 8. 2023. Jedná se nicméně o důkaz, který nachází své uplatnění v přestupkovém řízení, nikoli v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřisluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení. V námitkovém řízení již nelze ani dodatečně prokazovat či vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku (viz také výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2023, č. j. 6 As 67/2013-16, bod 27; rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 24. 10. 2024, č. j. 52 A 39/2024-96, bod 28; rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2022, č. j. 55 A 31/2021-39, body 39-41; rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 7. 2021, č. j. 30 A 8/2021-88, body 21-23).

25. Dovolávaná zásada *in dubio pro reo* nebo materiální pravdy se v posuzované věci také neuplatní, protože zde nejsou žádné pochybnosti, které by směřovaly ke skutkovým zjištěním relevantním v řízení o záznamu počtu bodů. Žalobce ani žádné neuplatnil, když vznesené pochybnosti směřuje pouze ke skutku, který byl předmětem pravomocně skončeného přestupkového řízení (viz také rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 2. 2024, č. j. 25 A 7/2023-29, bod 12).

VI. Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
27. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. prosince 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu